

Wereld Goede Wil Forum

Een Dag van Beschouwingen op het Thema:

IN RESONANTIE MET DE LEVENDE AARDE

Genève

Zaterdag 10 november 2018

Cycle d'Orientation Cayla

Chemin William Lescaze 8, 1203 Genève

Wereld Goede Wil

40, rue du Stand - C.P. 5323 - CH-1211 Genève 11, Zwitserland
+ 41 22 734 12 52 – geneva@lucitrust.org - www.lucitrust.org

WERELD GOEDE WIL FORUM IN RESONANTIE MET DE LEVENDE AARDE

Een dag van voordrachten, discussies en meditatie –simultaan in Londen, New York en Genève– op het thema In Resonantie met de Levende Aarde.

De visie dat de aarde een levend organisme is, vindt zijn wortels in het moderne denken - niet alleen in de wetenschap, maar ook, meer in het algemeen. Dit forum verkent het thema van resonantie met de levende aarde vanuit verschillende invalshoeken.

Leven we in harmonie met onze omgeving, met onszelf, met onze gemeenschappen?

Wat is de diepste betekenis van resoneren met de levende aarde?

De middag zal gewijd zijn aan groepsdiscussies die zich concentreren op de “VN-doelstellingen voor duurzame ontwikkeling” in de context van een levende aarde.

In Resonantie met de Levende Aarde

Zaterdag 10 November 2018 --- 10:00-16:00

Cycle d'Orientation Cayla* - Chemin William Lescaze 8, 1203 Genève

Programma

10:00 **Introductie**

Mantram: “De Nieuwe Groep van Wereld Dienaren”

10:05 **Het bevorderen van juiste menselijke relaties,
een voorwaarde voor een gezond leven op de aarde**

Vincent Claessens

10:30 **In resonantie met de levende Aarde
– verleden, heden maar... wat betreft de toekomst?**

Vita de Waal

11:05 **Visualisatie**

11:10 **Een nieuwe ethische cultuur:
waarden en alternatieve projecten voor een eindige aarde?**

María Crehuet Wennberg

11:45 **Plenaire Discussie met alle sprekers**

12:00 **Einde van de Ochtend --- Lunch ---**

13:30 **Introductie**

Mantram: “Bevestiging van de Liefde”

13:35 **Introductie Groepswerk – In Resonantie met de Levende Aarde**

13:45 **Groepswerk – In Resonantie met de Levende Aarde**

15:45 **Groep Meditatie**

16:00 **Einde van de dag**

Toegang vrij

Dit forum wordt volledig gefinancierd door donaties.

Uw bijdrage is van harte welkom.

* Cycle d'Orientation Cayla is niet verantwoordelijk voor de organisatie van dit Forum

Voor meer informatie, schrijf a.u.b. naar:

WERELD GOEDE WIL, 40, rue du Stand, C.P. 5323 - CH-1211 Genève 11 - Zwitserland

Telefoon: + 41 22 734 12 52 – www.lucistrust.org - geneva@lucistrust.org

DE HANDEN VAN DE GROEP VAN WERELD DIENAREN VERSTERKEN

I. SAMENSMELTING

We erkennen onze plaats, als groep, binnen het hartcentrum van de groep van werelddienaren:

Ik ben één met mijn groepsbroeders en alles wat ik heb is van hen.

Moge de liefde die in mijn ziel is naar hen uitstromen.

Moge de kracht die in mij is hen opheffen en helpen.

Mogen de gedachten die mijn ziel schept hen bereiken en bemoedigen.

II. EENLIJNIGHEID

Verleng mentaal een lijn van lichtende energie naar de geestelijk Hiërarchie, het planetaire hartcentrum, naar de Christus, het "Hart van Liefde" binnen de Hiërarchie en naar Shamballa, "het Centrum waar de Wil van God gekend wordt".

III. HOGERE TUSSENPERIODE

Houdt gedurende enige ogenblikken het denkvermogen geconcentreerd op de planetaire rol van de Nieuwe Groep van Werelddienaren, als middelaar tussen de Hiërarchie en de mensheid, reagerend op hiërarchische indrukken en het Plan tot manifestatie mediterend.

IV. MEDITATIE

Overdenk de volgende zaadgedachte:

***De dienst die de mensheid moet bewijzen is die van het produceren van eenheid,
harmonie en schoonheid in de natuur,
door het samensmelten in één functionerende gerelateerde eenheid,
de ziel in alle vormen.***

V. INSTROMING

Visualiseer de nederdaling van de wil-ten-goede - essentiële liefde – door het centrum waar de wil van God gekend wordt, door de geestelijke Hiërarchie, door de Christus, de Groep van Werelddienaren, door de mensen van goede wil overal op aarde en tenslotte door het hart en het denken van de gehele menselijke familie

VI. LAGERE TUSSENPERIODE

**Moge de Macht van het Ene Leven stromen
door de groep van alle ware dienaren.
Moge de Liefde der Ene Ziel het leven kenmerken
van allen die trachten de Verhevenen te helpen.
Moge ik mijn aandeel in het Ene Werk volbrengen
door zelfvergetelheid, niet kwetsen en het juiste woord.**

Denk na over het seminar thema dat zich uitwerkt door middel van toegepaste goede wil in alle geledingen van de samenleving, door alle volkeren en overal.

VII. DISTRIBUTIE

Visualiseer - terwijl u de Grote Aanroep laat weerklinken - het uitstralen van licht, liefde en macht in het bewustzijn van de mensheid:

**Vanuit het punt van Licht in het denken van God
Strome licht in het denken van de mensen.
Dat Licht op Aarde nederdale.**

**Vanuit het punt van Liefde in het Hart van God
Strome liefde in de harten van de mensen.
Moge Christus tot de Aarde wederkeren.**

**Vanuit het centrum waar Gods Wil gekend wordt
Richte doel de kleine wil der mensen,
Het doel dat de Meesters kennen en dienen.**

**Vanuit het centrum dat wij mensheid noemen
Verwezenlijke zich het Plan van Liefde en Licht
En moge het de deur verzegelen waar het kwaad verblijft.
Laat Licht en Liefde en Macht het Plan op Aarde herstellen.**

OM

OM

OM

Mantram van de Groep van Wereld Dienaren

**Moge de Macht van het Ene Leven
stromen door de groep van alle ware dienaren.**

**Moge de Liefde der Ene Ziel het leven kenmerken
van allen die trachten de Verhevenen te helpen.**

**Moge ik mijn aandeel in het Ene Werk volbrengen
door zelfvergetelheid, niet kwetsen en het juiste woord.**

Bevestiging van de Liefde

**In het Centrum van alle liefde sta ik.
Vanuit dat Centrum zal ik, de Ziel, naar buiten treden.
Vanuit dat Centrum zal ik, die dien, werken.
Moge de Liefde van het goddelijk Zelf zich uitstorten,
in mijn hart, door mijn groep en door de gehele wereld.**

HET BEVORDEREN VAN JUISTE MENSELIJKE VERHOUDINGEN: EEN VOORAFGAANDE VOORWAARDE VOOR EEN GEZONDE EN LEVENDE PLANEET

*Vincent Claessens
Vertaald uit het Frans*

Sinds enkele jaren is het gewoon geworden te horen zeggen dat “wij recht tegen een muur oplopen”. De klimatologische catastrofes herhalen zich: cyclonen, overstromingen, bosbranden en droogte in zones die vroeger bebouwbaar waren hebben dramatische gevolgen, vooral voor de armste populaties. De lucht in de megapolen is verzadigd met CO₂, de oceanen worden opgewarmd en het niveau van de zeeën dat hoger wordt, brengt de habitat van miljoenen menselijke wezens in gevaar. Zonder te spreken over het feit dat wij alleen al in 30 jaar de helft van de levende soorten van de planeet zijn kwijtgeraakt. In de tijd van deze voordracht zal een dierlijke of plantaardige soort verdwenen zijn. Ja! We kunnen de evidentie niet ontkennen: een destructiecyclus is in volle gang.

Hoe zijn wij daar gekomen?

Wat is ons deel van verantwoordelijkheid?

Wat kunnen wij doen om de schade te beperken?

Welke toekomstvisie tekent zich voor ons af?

Om het stramien van de huidige gebeurtenissen helderder te begrijpen is het noodzakelijk terug te kijken en de etappes van de menselijke geschiedenis te onderscheiden. In het Paleolithische tijdperk was het menselijke wezen een jager-plukker. Hij leefde in evenwicht met de natuur. Hij zocht zijn voedsel en hij bracht nooit meer dan wat hij nodig had om te overleven bij elkaar. Hij migreerde over lange afstanden volgens de wisselingen van de seizoenen. Hij paste zich eenvoudig aan de natuurlijke cyclus aan. Zijn wereld was niet gesegmenteerd door het privébezit. Er waren geen afsluitingen, grenzen, muren, om zijn bewegingen en visie te beperken.

Het was de tijd van het sjamanisme, de oudste godsdienst van de wereld (zegt men); het tijdperk waar Cultuur en Natuur niet los van elkaar stonden. De mens verplaatste zich in kleine groepen in een milieu waarin men zich niet gescheiden voelde. In zijn ogen had elke steen zijn plaats in de ruimte; iedere plant had zijn geheim en kracht, elke boom was een levende zuil en in bepaalde gevallen een Totem, het symbool van de as van de wereld.

Vervolgens kwam de neolithische omwenteling. Bepaalde groepen vestigden zich op één plaats om een akker te cultiveren en enkele dieren tam te maken. Zij vonden ook gereedschap uit om te oogsten en de vrucht van hun arbeid te transformeren. De architectuur in ontwikkeling maakte het verschijnen van de eerste dorpen mogelijk, vervolgens steden, stadstaten en tenslotte imperiums. In die technische bloei verscheen het schrift, eerst als een middel voor de boekhouding om de oogsten te beramen, vervolgens om de eerste regels en wetten van de stadstaten vast te leggen. Dat wat men tegenwoordig de beschaving noemt, was geboren. En daarmee de cultuur, de kunst en alles wat de rijkdom van de mensheid doet ontstaan.

Paradoxaal genoeg is het ook dat in dit tijdperk van de geschiedenis het leven van de mens moeilijker werd gemaakt. Hij werkte hard op de akkers, maar was nooit zeker van zijn oogsten. Zijn levensverwachting was wankel, ziektes konden zich in de steden snel uitbreiden wegens promiscuïteit. Dat was de prijs die voor de beschaving betaald moest worden.

Bovendien hadden de sociale klassen die zich gevormd hadden, de neiging zich te kristalliseren, een gevoel van ongelijkheid scheppend, van frustratie en afgunst, een gunstig terrein voor conflicten en voor opstanden. De menselijke intelligentie had de komst van de beschaving mogelijk gemaakt en tegelijkertijd schetste ze al het einde ervan.

De hebzucht naar rijkdom, de zucht naar territoriale expansie, de buitensporige ambitie en de zelfzuchtig ingepalmde macht, veroorzaakten hun aandeel in herhaalde oorlogen, die soms het einde betekende van hele samenlevingen.

Tussen deze menselijke tragedies door waren er perioden van vrede, handel en uitwisseling van kennis. De markteconomie floreerde volgens de plannen van een aristocratische elite. Heel dit systeem was georganiseerd tot aan de Middeleeuwen toen de feodale koningen en heren regeerden.

Later kwam deze bloeiende periode van de Renaissance op met zijn artistieke genialiteit en de grote continentale ontdekkingen, maar opnieuw is er een schaduw op het tableau, omdat er tijdens die expedities bloedbaden en plunderingen plaatsvonden.

Vervolgens ontstond in de 19^e eeuw de industriële revolutie. Het is op dat moment dat het idee van vooruitgang en groei verschijnt. Tot dan toe had het menselijk verlangen weinig consequenties, omdat het beperkt bleef tot een elite: koningen en keizers leefden op een buitensporige manier, terwijl het volk zich tevreden moest stellen met een sober leven. De 20ste eeuw zou de gang van zaken veranderen.

Vanaf 1900 heeft de toenemende industrialisatie het mogelijk gemaakt miljoenen mensen te eten te geven en vooral om ze bezig te houden, omdat het werk van arbeid de regel was geworden. We gingen van landbouw-werk naar lopende bandwerk in productiefabrieken. De nieuwe meesters van de wereld waren niet langer koningen, maar grote industriële bazen.

Massaproductie heeft het mogelijk gemaakt miljarden mensen te voeden en de vooruitgang in de geneeskunde heeft het sterftcijfer kunnen terugdringen. Zodoende explodeerde de demografie. We gingen van één miljard mensen in 1800 tot zeven miljard tegenwoordig. Dit is nog nooit in de geschiedenis gezien en verklaart ten dele de omvang van onze problemen. Ik zei wel “ten dele”, omdat we heel goed weten dat het budget dat aan bewapening wordt uitgegeven voldoende zou zijn om een einde te maken aan ondervoeding in de armste landen. Er zit dus een politieke kwestie achter ongelijkheid.

Wat maakt ongelijkheden vandaag zo schokkend?
Wat verzet zich tegen de juiste menselijke relaties?

Laten we de draad van ons verhaal weer opnemen beginnend bij de naoorlogse tijd, een periode die we heden beschouwen als “de glorieuze 30”. De 50er en de 60er jaren hebben de toegang tot massaconsumptie in het westen mogelijk gemaakt. Een periode van groei, overvloed en zorgeloosheid, alles gesust in de droom van materieel comfort en technologische innovaties ...

Ik ben geboren in 1975. Mijn kindertijd werd gemarkeerd door de 80er jaren, een decennium waarin de begoocheling van consumptie nog steeds heel levendig was. Ik herinner me de tv-uitzendingen onderbroken door advertentiespots die we gewoon om ons te amuseren bekeken. Nou ja! We vonden dat vermakelijk, zelfs komisch. Later studeerde ik zelfs communicatie, met een specialisatie in reclamemarketing. Ik was gefascineerd door de overvloedige en spectaculaire creativiteit van de reclame van de jaren 80. Tijdens mijn studie begon ik de werking, manipulatie, subtiële conditionering waar te nemen. Toen ik eenmaal mijn diploma in handen had, besepte ik dat ik mijn verbeelding en mijn creativiteit niet voor commerciële doeleinden wilde prostitueren.

Het is dezelfde bewustwording die deze jonge revolutionairen bezielde aan het einde van de 60er jaren, tegengesteld aan het consumptisme waarvan de enige god geld is; haar kerken zijn de winkelcentra; haar kardinalen zijn de financiers die de mechanismen van ultra-kapitalisme scheppen, exponentiële winsten genererend. Deze neiging om “altijd meer” te willen hebben zonder echt tevreden te zijn, zou helder geïdentificeerd moeten worden als een mentale ziekte de “psychische kanker” van ons tijdperk.

De opstandsbeweging tegen de consumptiemaatschappij werd nieuw leven ingeblazen door de beweging van altermondialisten die op ieder economisch wereldforum manifesteren. Het wordt vaak op een gewelddadige manier uitgedrukt ten opzichte van symbolen van kapitalisme. Maar is er in deze confrontatie tegen de pijlers van het systeem niet de roep om een meer rechtvaardige maatschappij, meer menselijke en een meer evenwichtige herverdeling van de hulpbronnen?

In de jaren 90 verscheen in Frankrijk de beweging om door de bezetting van openbare gebouwen onderdak te geven aan degenen die dat niet hebben. Albert Jacquard, een Franse wetenschapper en humanist, maakte deel uit van deze burgerbeweging. Ik herinner me dat ik zijn boek *The Care of the Poor (De Zorg voor de Armen)* heb gelezen, waar hij de migrerende bewegingen voorzag die we vandaag kennen. Het was geen voorspelling. Hij had dit eenvoudig voorzien in het licht van demografische statistieken, economische ongelijkheden tussen Europa en Afrika en de achterstelling van de onderontwikkelde landen door de rijke landen; al deze factoren zouden leiden tot massale migraties naar Europa. Het was een waarschuwing opdat Europa wakker werd en Afrika echt zou gaan steunen door eerlijk samen te werken op economisch vlak. Maar billijkheid is helaas geen onderdeel van de economische wetten. Het is vooral de wet van de winst voor alles en de wet van de sterkste. Op de beurs, wanneer een bank tekenen van zwakte vertoont, wordt deze onmiddellijk aangevallen. Door het bankroet van de een, profiteren anderen.

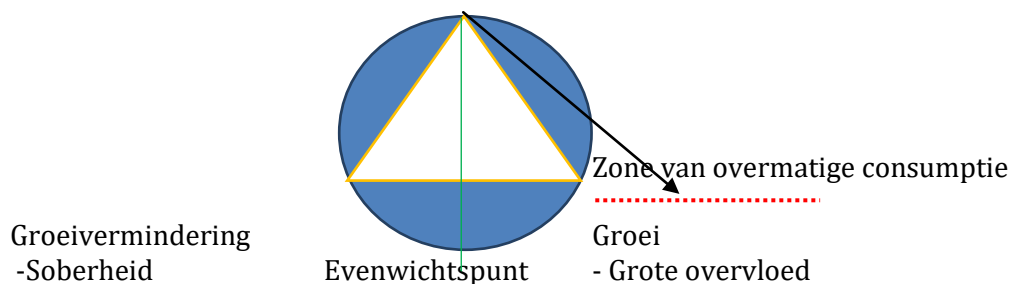
De financiële crisis van 2008 veroorzaakte een eerste uitbarsting van luciditeit die ons twee dimensies liet zien: die van de echte waarden die gebaseerd zijn op echte producten op de markt en een andere speculatieve di-

mensie en volledig virtuele, van kunstmatig gecreëerde waarden gefundeerd op valse informatie. Om de illusies te beschrijven, was het beeld van de “speculatieve bubbel” erg pertinent.

Tien jaar later, wat is er veranderd? Weinig, slechts een paar voorschriften. De *subprimes* zijn terug in de Verenigde Staten. Ze worden nu voortaan “alternatieve leningen” genoemd. Dezelfde financiële elite blijft doorgaan met rijk worden en de kloof tussen arm en rijk wordt voortdurend groter. Kortom, ongelijkheid blijft bestaan. De mythe van economische groei en hedonistisch individualisme is niet dood. We blijven de moderne *toren van Babel* beklimmen, om de felbegeerde doelen te willen krijgen en er even aan te komen. Degenen die naar de top van deze *toren* stijgen, geloven dat ze hebben gewonnen, “in hun leven geslaagd te zijn”, maar ze verliezen het essentiële. Ze raken de weg kwijt en vaak is de val zelfs sneller dan de stijging. Deze *toren* van buitensporigheid waar alles is geprivatiseerd, geïndividualiseerd en exclusief, structureert ongelijkheid van mensen aan essentiële hulpbronnen.

Als ik aandring op economische ongelijkheid, komt dat doordat dit het onthullende symptoom is van de wereldwijde crisis. Het is het grootste obstakel voor het stichten van juiste menselijke verhoudingen. De essentiële oorzaak is zelfzuchtig verlangen, buitensporige materialistische hebzucht. Het probleem, dat al voorspelbaar is gezien de gevolgen van klimaatontregeling, is dat de armste mensen van de planeet diegenen zijn die de bitterste prijs zullen betalen. De rijken zullen de materiële middelen hebben om de schade te beperken en een minimum aan comfort te behouden.

Als materieel bevoorrechte bevolkingsgroepen hebben we dus de plicht ons gedrag te veranderen, leiders te zijn van de energiezuinige transitie en te leren leven als verantwoordelijke burgers in een *gelukkige matigheid*. Deze uitdrukking van Pierre Rabhi definieert een nieuw maatschappelijk model gebaseerd op vrijwillige eenvoud. Deze manier van leven bestaat uit het vrijwillig verminderen van onze consumptie. Het is een model van groeivermindering (degrowth) dat wordt besproken, zelfs onder ecologen, waar sommigen het te radicaal vinden. En toch, gezien de beperking van de hulpbronnen, moeten we het redelijkerwijs toepassen tot op het punt van evenwicht waar natuurlijke regeneratie in overeenstemming zal komen met de wereldwijde consumptie.

Het punt van evenwicht komt overeen met de staat van tevredenheid waar een waarlijk blijvend geluk mogelijk is. Tevredenheid “is gebaseerd op de erkenning van de wetten die het leven beheersen en, allereerst, de wet van karma”¹. Tot nu toe hebben we de consequenties van onze acties verwaarloosd. We hebben de planeet uitgezogen door buitensporig de hulpbronnen uit te putten. Maar om het recht te hebben om te nemen, moet men teruggeven. De indianen hadden dit principe geïntegreerd: ze kaptten nooit een boom of doodden nooit een dier zonder een geestelijke offerande aan Moeder Aarde te geven.

Het gebroken evenwicht terugvinden legt de ontwikkelde landen een radicale verandering op in hun manier van leven en consumptie. Tot op heden heeft het concept van groeivermindering geen goede pers gehad in politieke programma's. We blijven elk land evalueren op basis van de groei van het Bruto Nationaal Product (kwantitatief) en niet volgens het Bruto Nationaal Geluk dat de levenskwaliteit van zijn bevolking weerspiegelt.

Ik wil niet dramatiseren, noch een gevoel van hopeloosheid oproepen. Het zijn niet onze gevoelens die oplossingen zullen bieden. Roberto Assagioli, de voorloper van de transpersoonlijke psychologie, heeft deze pakkende zin uitgesproken: “Je moet je gevoelens niet volgen, zij moeten jou volgen”. Dat heeft mij aangesproken, ik, die soms bezwijk aan wanhoop. Plotseling heb ik tegen mezelf gezegd: het is de wil die ons moet leiden. De wil kan de energie van gevoelens in een gekozen richting mobiliseren. Als de dynamische energie van de ziel zijnde kan de wil ons ertoe brengen ons doel te realiseren gefundeerd op een broederlijke visie van de mensheid. Dan zal de competitie plaats maken voor samenwerking en zal samen delen elke egoïstische houding teniet doen.

¹ *Het licht van de Ziel* AAB, p.167

In feite gaat Broederschap verder dan alleen de verhouding tussen mensen. Het is een spirituele wet. Die omvat de relatie tussen de verschillende rijken en impliceert onze verantwoordelijkheid voor de planeet en haar talloze levens. Het is geen kwestie van terug te keren naar de paleolithische manier van leven. Niettemin kunnen we ons opnieuw verbinden met deze animistische visie die deel uitmaakt van onze voorouderlijke erfenis. We zouden zelfs kunnen zeggen dat het een instinct van de ziel is om alle dingen verenigd, levend, onderling verbonden en energiek gemaakt door licht, waar te nemen. Onze mentale vaardigheden kunnen tegenwoordig opkomen om samen te smelten met intuïtie, en het hart kan harmonieus samenwerken met het hoofd. Natuurlijke hulpbronnen zijn beperkt, maar onze creatieve intelligentie is onbeperkt. Dus waarom zou men die niet gebruiken in de zin van harmonie?

Sinds een veertigtal jaren is er een nieuwe visie ontstaan op alle gebieden van menselijke activiteit, bruggen slaande tussen wetenschap en spiritualiteit. Deze visie is tegelijkertijd wetenschappelijk, mystiek, creatief, humanistisch, ecologisch, universeel ... Het wordt bevestigd door pioniers die op hun eigen manier getuigen van de fundamentele energie die ons verbindt en onze intrinsieke onderlinge afhankelijkheid onderstrepen.

Intern zijn we allemaal *levensbomen* op een levende planeet, sprankelend in variëteit en wonderbaarlijk mooi. We moeten weer contact maken met onze diepe wortels om in het echte leven beter verankerd te zijn om Natuur en Cultuur in overeenstemming te brengen. We hebben lang genoeg als “ontwortelden” geleefd. We hebben een visie nodig die is gebaseerd op spirituele ecologie².

Het is noodzakelijk om licht en harmonie in onszelf te brengen. Het gaat dus daarom onze verlangens te heroriënteren, anders zullen we (ons) nog meer lijden veroorzaken. Vanuit deze “innerlijke ecologie” zal een levensvatbaar en duurzaam milieumodel ontstaan.

De vitale energie komende van de zon voedt onze Aarde. Deze krachtige Straal is als een “navelstreng” die de aarde verbindt met de baarmoeder van het zonnestelsel. Onze planeet is in wording gedurende een lange cyclus aan het einde waarvan het een heilige planeet zal zijn geworden.

Als mensen zijn we de actieve cellen van de planeet. We kunnen ervoor kiezen om samen deel te nemen aan deze schepping. In dit spirituele werk moeten we door het voedende koord gaan, dat wil zeggen, ons afstemmen op het creatieve licht.

Aangezien het kind in de baarmoeder van zijn moeder goed moet worden georiënteerd voor de geboorte, ondergaan de planeet en de mensheid momenteel een heroriëntatie. Deze aanpassingen zijn zichtbaar door de vele spanningen die op planetair niveau in alle rijken worden ervaren. Lijden wordt gecreëerd door de vele weerstanden tegen noodzakelijke veranderingen vóór de nieuwe geboorte.

De mensheid die een paradigmaverschuiving weigert, blijft de natuurlijke omgeving tot het uiterste exploiteren, zonder respect en zonder de verantwoordelijkheid die voortkomt uit een bewuste houding. Wat eruit resulteert, is een giftige atmosfeer die levende wezens verstikt en ze langzaam doodt. Het is bekend dat de foetus die weigert zijn comfortabele wereld na negen maanden te verlaten, gevaar loopt te stikken, omdat de afstoting van zijn afval in de placenta zijn omgeving voor zichzelf toxisch maakt. Dit doet ons inzien dat gedragsveranderingen moeten plaatsvinden binnen een bepaalde periode die niet afhankelijk is van onze verlangens, maar van een hoger doel.

Wat de nieuwe geboorte belemmert, is traagheid, gehechtheid aan het verleden en angst voor het onbekende; wat gebeurt er als we de oude banden doorsnijden? ...

Als de mensheid haar geboorte te leven naar een nieuwe wereld, een nieuw Tijdperk en een nieuwe Aarde volledig aanvaardt, kan ze zichzelf als de pasgeborene terugvinden in een situatie vol kwetsbaarheid, maar zo rijk aan potentieel en creativiteit.

*Mogen wij door onze creatieve verbeelding
de nieuwe wereld opbouwen
en er een realiteit in het heden van maken!*

* * *

² Zie : <https://www.ecosfeeria.org/>

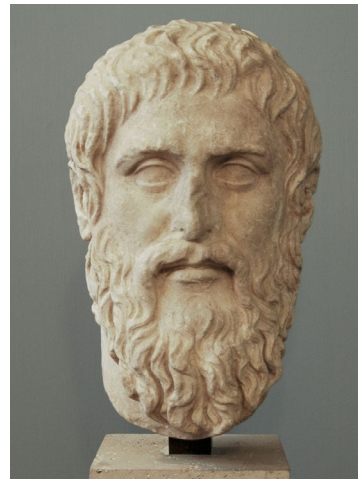
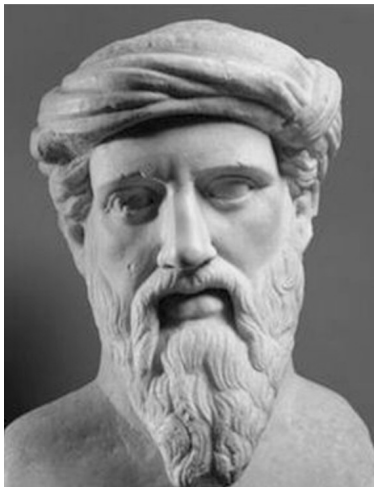
IN RESONANTIE MET DE LEVENDE AARDE VERLEDEN, HEDEN MAAR... WAT BETREFT DE TOEKOMST

Vita de Waal
vertaald uit het Engels

Ons thema is *in resonantie met de levende aarde* en ik wilde een perspectief geven dat het verleden en het heden omvat. De meesten van jullie zullen het nieuws een paar dagen geleden gehoord hebben dat in iets meer dan 40 jaar (1970 tot 2014) de mensheid erin is geslaagd de populaties van onze in het wild levende dieren met 60% te verminderen. Tel daarbij op de achteruitgang van de biodiversiteit, de effecten van vervuiling, met gevolgen voor de klimaatpatronen op aarde en natuurlijke tektonische plaatbewegingen, dan is er nu een groot vraagteken over onze toekomst.

We hebben de neiging dit te vergeten, maar het feit alleen al dat we op deze planeet geboren zijn, op deze planeet leven en ons levensonderhoud van deze planeet krijgen, wijst op onze specifieke en unieke biologische en dimensionale imprint. Onze lichamen, terwijl ze onze voertuigen van ervaring en leren zijn, zijn gemaakt van aardse stoffen. Wij zijn van deze aarde. Dit wordt goed weerspiegeld in een citaat van Genesis 3:19: *In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.*

Omdat dit thema over de Aarde gaat, wil ik beginnen met de fysieke dimensie waarin we leven, de ruimte waarin we onze onderlinge afhankelijkheid en verwantschap met elkaar en met onze leefomgeving ervaren en

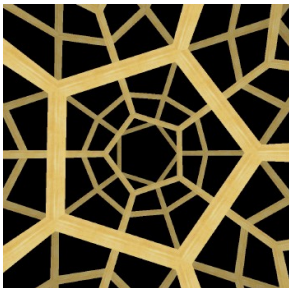
waardoor we die Eenheid waar alle heilige tradities over praten kunnen kennen.

Pythagoras en Plato hebben ons geleerd dat deze fysieke 3D-ruimte, die we allemaal in de natuur zien, bestaat uit 5 driedimensionale geometrische vormen, elk met unieke kenmerken, die we de Pythagorese of Platoni-sche lichamen noemen. Plato koppelde elk van deze lichamen aan een element.

Het concept van de 5 geometrische vormen gaat echter vooraf aan Pythagoras en is feitelijk *veel* ouder en stenen in deze vormen zijn gevonden in archeologische vindplaatsen over de hele wereld, zelfs in Schotland en dateren al meer dan 5000 jaar. Bij het weergeven van de aard van de werkelijkheid, hebben traditionele spirituele Ouderlingen en sjamanen al duizenden jaren een element en een kleur toegewezen aan elk van deze vormen, bijvoorbeeld ether/ruimte wordt afgebeeld als een dodecaëder, ook gesymboliseerd als een wervelend wiel in de tijd waardoor de hele ervaring ervaart en evolueert, zoals een universeel baarmoeder die leven baart en evolutie geeft aan al zijn levensvormen.

Laat ik een voorbeeld citeren van een Vajrayana boeddhistische ceremonie die ik heb bijgewoond. De Tibetaanse hoge Lama was gekleed als een vrouw/moeder die een dodecaëder (ruimte) 'woont' en door openingen in de vorm van een geel zesvlak (aarde), een rode tetraëder (vuur), een blauwe icosaeëder (water) en een groene octaëder (lucht) achtereenvolgens zegeningen uitspreidt.

Interessant is dat in 2003, nauwkeurige kaarten van de kosmische microgolfachtergrond - de straling die is overgebleven van de oerknal - suggereert dat we leven in een eindig, onbegrensd, expanderend universum (of multi-verse) dat de vorm heeft van een dodecaëder. Jean-Pierre Luminet van het Observatoire de Paris en collega's laten zien dat de voorspellingen van een model waarin ruimte bestaat uit 12 gebogen vijfhoeken samengevoegd in een bol, overeenstemt met de WMAP-waarnemingen (figuur hieronder)

Hun 'kleine', gesloten universum is ongeveer 30 miljard lichtjaren groot.

Het was Socrates of Plato, die rond 370 voor Christus schreef dat *de aarde, van bovenaf gezien, lijkt op een bal genaaid uit twaalf stukjes huid.*

Deze 5 geometrische vormen kunnen worden beschouwd als de bouwstenen van de hele natuur. Elk zichtbaar ding bestaat ook uit de elementen lucht, vuur, water en aarde of een combinatie daarvan, en de ruimte is de 'locatie', de baarmoeder, waar het allemaal gebeurt. Wij, als mensheid, zijn een integraal onderdeel van deze make-up.

5 is ook gekoppeld aan een ratio, de Gulden snede, de phi, de Fibonacci-reeks, die ook betrekking heeft op het fractale en holografische aspect van de natuur en van de werkelijkheid, zo goed weerspiegeld in het gezegde *zo boven zo beneden* en laat zien dat het een fundamentele karakteristiek van het universum is.

Hoewel de Gulden Snede al sinds de oudheid bekend was, wil ik u hier enkele recente bevindingen geven:

In 1991 hebben verschillende onderzoekers verbanden voorgesteld tussen de gulden snede en het menselijk genoom DNA. In 2010 meldde het tijdschrift *Science* dat de gulden snede op atomaire schaal aanwezig is in de magnetische resonantie van spins in kobalt niobate kristallen.

Wat is resonantie? Simpel gezegd, resonantie in de natuurkunde is wanneer een trillende kracht een andere trillende kracht beïnvloedt. Als we als voorbeeld nemen dat de aarde rond onze zon beweegt met een snelheid van meer dan 107.000 km per uur, dan kunnen we al begrijpen dat dit een resonantie creëert op elk wezen en ding op deze planeet. Het leven hier is door de tijd heen gevormd. Ik weet zeker dat velen in deze zaal het geluid van de aarde hebben gehoord, en voor degenen die dat niet hebben gedaan, zou je je het geluid van sterke winden in een bos kunnen herinneren.

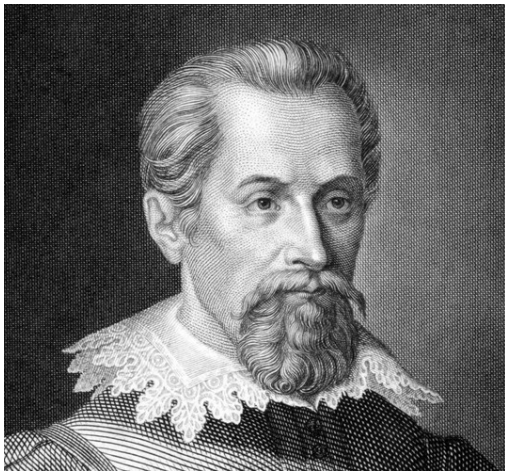

Leonardo Fibonacci (1175–1245)

Er wordt gezegd dat Pythagoras enkele jaren lang heeft nagedacht over de wetten die de consonantie en dissonantie regelen. Alle beweging genereert een geluid met oscillaties, golven, frequenties, snelheid en richting. Beweging kan naar boven of naar beneden, naar binnen, naar buiten, met de klok mee of tegen de klok in, yin, yang, warm, koud, licht, donker, creatief, scheidend, generatief, degeneratief, aantrekkingskracht, afstoting, geboorte, verval, ziekte, gezondheid, enz. Het creëert turbulenties, stromingen, banen, tijd, geluid, harmonieën, ritmes, kleuren, diversiteit, continenten, regio's, wortelrassen, seizoenen, dagen, nachten en alles daartussenin. In 3D is verandering de norm, verandering is wet, maar er is orde in die wet.

We hebben al de 5 geometrische vaste lichamen en de 5 elementen genoemd waaraan we nu resonantie, geluid toevoegen. Aangezien het lijkt alsof er onveranderlijke constanten zijn in de hele werkelijkheid, moeten er onveranderlijke wetten zijn die deze regeren.

Adolf Zeising schreef in 1854 een universele wet ... *waarin het grondprincipe van alle vormen is vervat ... zowel op het gebied van de natuur als van de kunst, en die, als een primair spiritueel ideaal, alle structuren, vormen en verhoudingen, kosmisch of individueel, organisch of anorganisch, akoestisch of optisch doordringt; die echter zijn volledige realisatie vindt in de menselijke vorm.*

Johannes Kepler (1571-1630), een Duitse wiskundige en astronoom was zeer geboeid door de vijf Platonische lichamen, hun harmonische verhoudingen, en hoe deze vormen correleerden met planetaire banen en geluidsfrequenties. Hij vond de muzikale tonen van individuele planeten en de muzikale schalen van planetaire bewegingen.

Voor Pythagoras was muziek gerelateerd aan de goddelijke wetenschap van de wiskunde, haar harmonieën gereguleerd door wiskundige proporties en daardoor aangetoond dat muziek gebaseerd was op wiskunde. De basisopvatting dat geometrie, verhoudingen, wiskundige ratios en harmoniën in muziek werden gevonden, was echter al bekend bij oude beschavingen en werd gebruikt bij de bouw van prehistorische tempels. Deze *herontdekking* heeft een nieuw studiegebied geopend, de archaeo-akoestiek, dat de akoestische eigenschappen van oude megalithische vindplaatsen en neolithische grotten analyseert.

Het bewijs van het hominide gebruik van de prehistorische grot van El Castillo in Puente Viesgo, Spanje, gaat minstens 40.800 jaar terug. Gesimuleerde geluidstonen werden uitgezonden op een locatie die vermoedelijk door sjamanen werd gebruikt in rituele ceremonies. Het geluid werd tegelijkertijd opgenomen in dezelfde grot op een plaats waar sommige mensen het ritueel zouden hebben geobserveerd. Latere analyses identificeerden een frequentie-afhankelijke amplificatie van opgenomen geluidsintensiteit voor frequenties in de buurt van 100Hz, met het grootste effect waargenomen bij 108 en 110Hz.

Archaeo-akoestiek laat zien dat het geluid in Newgrange in Ierland, dat meer dan 5.200 jaar geleden werd gebouwd tijdens de neolithische periode, en de 5000 jaar oude Hypogeum Hal Saflieni in Malta resoneren bij 111Hz. Botanalyse op locatie toonde aan dat de Maltezen een gezonde bevolking zijn.

Pythagoras creëerde zijn muzikale toonladder beginnend met de noot A die resoneert bij de frequentie van 111Hz. Recente bevindingen van MRI-onderzoek tonen aan dat de hersenen de prefrontale cortex uitschakelen, het taalcentrum deactiveren en *tijdelijk overschakelen van links naar rechts dominantie*. Dit frequentiebereik rond 110Hz stimuleert een bepaald elektrisch hersenritme dat gepaard gaat met intuïtie, creativiteit, holisti-

sche verwerking en het induceren van een meditatietoestand en neigt naar trance-achtige toestanden. Al meer dan 5.000 jaar geleden was dit al bekend en er werden speciale plaatsen gebouwd voor heilige rituelen.

Om dergelijke bevindingen te bevestigen, werd een willekeurige selectie van sites met megalithische kamers in Engeland en Ierland getest op hun natuurlijke (primaire) resonantiefrequenties. De bevindingen verrasten de ICRL-onderzoekers omdat alle onderzochte kamers een natuurlijke primaire resonantiefrequentie bleken te hebben in de 95-120 Hertz-band, met de meeste bij 110-112Hz - dit ondanks variaties in afmetingen en vormen van de kamers.

Tegenwoordig worden mindfulness-meditaties niet alleen gebruikt voor ontspanning maar ook voor genezing en toonde een onderzoek een reductie van ontstekingsgenen aan en ook een verlenging van telomeren (strengen van DNA) die met de leeftijd de neiging hebben om te veranderen, waardoor chromosomen kwetsbaar blijven voor achteruitgang. Telomeren zijn korter bij mensen met een chronische ziekte en hoge stress en langer bij jonge, gezonde mensen. Onderzoekers correleren een verlenging van telomeren met meditatie.

Duizenden jaren lang waren mensen en gemeenschappen zich bewust van de resonantie en het effect ervan op levende materie en gedrag. Pythagoras, die rond 500 voor Christus leefde, moet zeker deze heiligdommen bezocht hebben, bekend van hun resonanties en van de kennis van hun bouwers. Plato geloofde dat muziek de sterkste van alle invloeden van het leven was en riep zijn studenten op om de oude heiligdommen en heilige tempels van de aarde te activeren met heilige liederen.

We kennen het belang van de maan en de zon op de natuur en op de beweging van de oceanen. Hieraan moeten we de coronale massa-uitstoot van de zon toevoegen die grote hoeveelheden elektromagnetische straling afgeeft. Het natuurlijke elektrische veld van de aarde wordt veroorzaakt door een complex geheel van geofysische verschijnselen die worden waargenomen in het vaste lichaam van de aarde, in de oceanen, in de atmosfeer en de magnetosfeer. Dit alles heeft diepgaande maar subtiele effecten op planten, dieren en mensen.

We zijn ons ervan bewust dat het lichaam van de aarde pulseert, met constante verandering en beweging, dat de tektonische platen zich aanpassen aan de in- of uitademing van de planeet. Al deze bewegingen van land,

zee, lucht en diverse krachten, zowel vanuit de aarde als vanuit de kosmos, creëren een geluid, het gezoem van de aarde. Alles heeft zijn natuurlijke frequency waarop het trilt en die op zijn beurt weer geassocieerd wordt met een trillingspatroon.

Energielijnen en patronen worden erkend door tradities en culturen over de hele wereld en hebben verschillende namen gekregen, zoals deze Drakenlijnen door de Chinezen, Droompaden en Liederlijnen door het Aboriginal volk, Geestlijnen door het Andes volk, Lijnen voor de Anglosaksen, Sprookjes voor het Keltische volk en Heilige Linien voor de Teutoonse rassen.

Het komt ook vaak voor dat prehistorische of heilige plaatsen zich vaak op deze energielijnen bevinden. Een dergelijke plaats had vaak een specifieke kwaliteit, b.v. genezing, kalmering of vitalisering, die specifieke organen aantasten of een yin-kwaliteit hebben die is afgestemd op vruchtbaarheids- en geboorrituelen. Sommige van dergelijke locaties kunnen worden beschouwd als een energiedraaikolk, gebieden met geconcentreerde energie, die ofwel van de grond uitgaan ofwel de aarde binnengaan. Met het oog op de fractale aard van de werkelijkheid, kunnen landschappen, landen en continenten dergelijke draaikolken hebben die kunnen worden gelijkgesteld als een hartcentrum, een keelcentrum of een zonnevlecht. In het geval van het menselijk ras worden dergelijke wervelende energiecentra chakra's genoemd.

Vandaag staan we op de drempel van de evolutie en op een kruispunt. De mensheid heeft sinds het grootste deel van haar bestaan in harmonie met de aarde geleefd. Terwijl ontwrichtend en gewelddadig, was oorlogsvoering in het verleden ook duurzamer als we de consequenties voor de natuur bekeken. Maar het was een andere soort revolutie die de mensheid van land en natuur afsneed: de industriële revolutie. Economische historici zijn het erover eens dat het begin van de industriële revolutie de belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis van de mensheid is sinds de domesticatie van dieren en planten. Deze nadruk op productie en winst werd een competitieve race die synoniem is met macht, het plunderen van landerijen, van mensen en van natuurlijke hulpbronnen. Deze race is nog steeds aan de gang. Als de mensheid naar de toekomst wil uitkijken, dan is er dringend behoefte aan ons als een ras om bewust opnieuw contact te maken met onze eigen imprinting, die een biologische is.

De planeet is ziek en we zijn ziek. In de afgelopen twee maanden stierven 5 mensen die ik kende aan kanker. 3 mensen op 50 meter waar ik woon, hebben kanker. In het laatste WHO-rapport staat dat 90% van de kinderen in de wereld vervuilde lucht inademen. De Intergouvernementele Werkgroep op het gebied van klimaatverandering, kort gezegd, het IPCC heeft zojuist zijn rapport gepubliceerd waarin de effecten van een klimaatopwarming van 2°C versus 1,5°C worden vergeleken en de gevolgen zijn behoorlijk rampzalig. Elk land wordt al met extreme weersomstandigheden geconfronteerd en de situatie zal verslechteren. Als we niet handelen zullen tegen 2025 onze omgeving, onze landbouw, onze dieren, onze gezondheid zodanig worden beïnvloed dat meer dan 1 miljard mensen zullen worden getroffen.

Wat er ook gebeurt, het zal ons raken. De inheemse volkeren van de wereld hebben ons al tientallen jaren gewaarschuwd. Er staat zelfs een citaat in Prediker 3:19. *Want het lot van mens en dier is hetzelfde: zoals de een sterft, sterft de ander dus - ze hebben allemaal dezelfde adem.*

Veel hiervan is gebeurd omdat we ons van een belangrijk deel van onszelf hebben laten scheiden. Onze elementen zijn uit balans en vanuit een Aziatisch perspectief hebben we in het Westen te veel long, te veel lucht, en we moeten geaard worden, opnieuw aansluiten op onze aarde-principes. Van elektriciteit weten we wat er gebeurt als draden worden gekruist en er geen draad is voor aarding: er zal een kortsluiting ontstaan. We hebben een kritiek punt bereikt en een ieder van ons moet wakker worden en keuzes maken. De ene weg leidt naar genezing en de andere naar vernietiging, de ene naar integratie en de andere desintegratie.

Deze voordracht wil er niet een zijn van pessimisme, maar een van hoop omdat we nog steeds een keuze hebben en we nog steeds de richting kunnen kiezen die we willen. Het is een keuze om je opnieuw te verbinden met de totaliteit van wie we zijn, hemel EN aarde. Feit is dat we ons hebben gericht op vliegen en vliegen, maar we zijn het aardse deel van ons vergeten, we zijn vergeten ons opnieuw te verbinden en te aarden. De fractale aard van de realiteit vraagt ons om onze heilige ruimten te doen ontwaken en te reactiveren, niet alleen die in bossen en bergen, valleien of meren, maar ook die heilige ruimtes in ons en beide te herverbinden, want de aarde en wij zijn één. Het is tijd om bewust onszelf en onze planeet te genezen. In resonantie zijn met de Levende Aarde betekent in harmonie zijn. Het is tijd om heel te worden.

* * *

VISUALISATIE

LICHT VAN DE LIEFDE

1. Maak het jezelf gemakkelijk en adem regelmatig.
2. Laat het Heilige Woord, O.M., hoorbaar klinken en adem het uit van het hoofd naar het hart.
3. Visualiseer dan een gouden zon, langzaam stijgend boven de horizon.
Zie uzelf ervoor staand en langzaam in zijn stralen opgenomen worden.
Stel u dan voor als een lens of transmissiepunt waardoor het "licht van die stralende zon die het licht van de liefde is" uitgegoten mag worden op iedereen waarmee u contact hebt.
4. Mediteer over de volgende woorden:

Het licht van liefde
5. Richt u dan op het werk van dienst dat u wilt doen.
6. Sluit af met een toewijding van uzelf en van alles wat u bent voor het werk van dienstbaarheid.
7. Kom langzaam terug naar het hier en nu.

* * *

EEN NIEUWE ETHISCHE CULTUUR

WAARDEN EN ALTERNATIEVE PROJECTEN VOOR EEN EINDIGE AARDE

Maria Crehuet
Vertaald vanuit het Spaans

Goedemiddag allen!

In het programma van deze lezing wordt aangekondigd: *“Wij maken deel uit van een wereld van crisis en veranderingen, een wereld die onvermijdelijk een nieuw bewustzijn zal doen willen ontstaan. In een nabije toekomst zal de kennismaatschappij haar weg vinden in de maatschappij van de nieuwe ethische cultuur, de plaats waar wij allen het zaad van de vrijgevigheid zullen kunnen dragen, de enige motor die in staat is alles wat wij weten positief te veranderen”*. Maar wat hebben wij nodig om tot het scheppen van deze nieuwe samenleving te komen? Waar staan we nu?

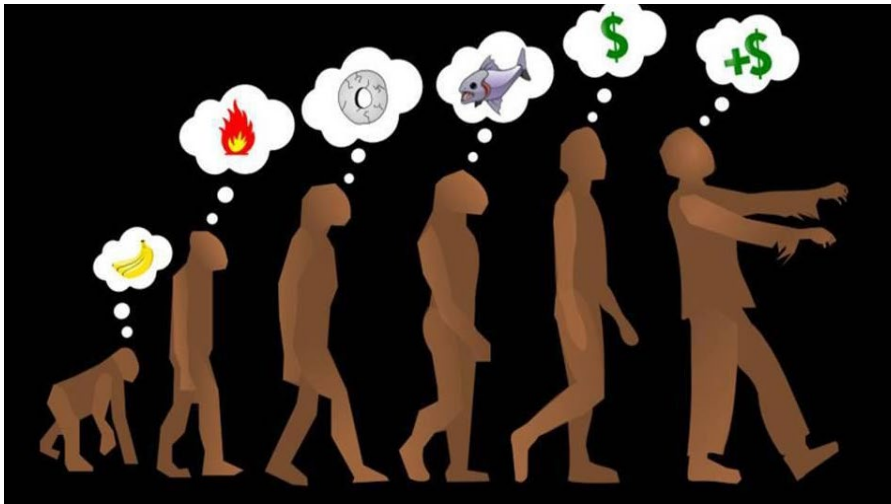
Ik stel u voor te beginnen met het doen van een visualisatie-oefening. Laten we ons voorstellen in een comfortabele auto te rijden. Wij hebben de route op de gps ingevoerd. De radio speelt goede muziek. Wij beantwoorden enkele telefoontjes, want we beschikken over een handsfree apparaat. Het landschap rondom ons is schitterend. Wij rijden nonchalant. Misschien op cruisecontrole als de auto dat heeft, of misschien ook met de “automatische piloot” van onze persoonlijkheid. De wagen lijkt vanzelf te rijden.... Op een gegeven moment vormt de route een bocht en gaat over in een afdaling. Het is een lange afdaling met een steile helling. Er is bijna geen verkeer en wij geloven niet dat we snelheid moeten minderen – maar de helling wordt steeds steiler. Plotseling worden we getroffen door een serie heel nieuwe signalen, die ons voor een gevaar waarschuwen en die ons alert maken. Wij reageren. Wij kijken wat het betekent: weg versperd door een aardverschuiving. Het moet recent zijn, want de gps blijft de goede richting aangeven, maar we zijn ons ervan bewust dat de gps dikwijls niet exact is. Wij vragen ons af hoe alles gaat aflopen. Kunnen we nu beter stoppen en van richting veranderen? We kunnen onmogelijk onmiddellijk stoppen met de snelheid waarmee wij rijden zonder een ongeluk te veroorzaken. Hoeveel tijd en welke afstand hebben we nodig opdat het voertuig volledig tot stilstand komt? Zal het ons lukken?

Half september waren Europese wetenschappers en politici in Brussel bij elkaar gekomen voor een belangrijke conferentie. Het doel van deze conferentie georganiseerd door de leden van vijf groepen van het Parlement, samen met vakbonden en NGO's, was de mogelijkheden te onderzoeken van een “economie na de groei” (post-groei economie) in Europa. De aanleiding tot de bijeenkomst was een open brief geschreven door meer dan honderd wetenschappers waarvan de titel het volgende was: **“Laatste oproep. Europa, de tijd is gekomen om een einde te maken aan de afhankelijkheid van de groei”**. Dat wil zeggen: We moeten dus vertragen en van richting veranderen. Maar waarom?

Die wetenschappers hebben het verklaard: Groei wordt steeds moeilijker te realiseren door dalende productiviteitswinsten, marktverzadiging en ecologische degradatie. Als de huidige trend doorgaat kan het zijn dat er in Europa binnen een decennium geen groei meer is. Op dit moment is het antwoord op dit probleem proberen de groei te activeren door schuldbreiding, ontmanteling van milieuregelgeving, verlenging van werktijden en sociale uitgaven te bezuinigen. Dit agressieve streven naar groei tegen elke prijs fragmenteert de samenleving, schept economische instabiliteit en vernietigt de democratie.

Zij stellen dus in vier punten een actieplan voor om met vertragen te beginnen:

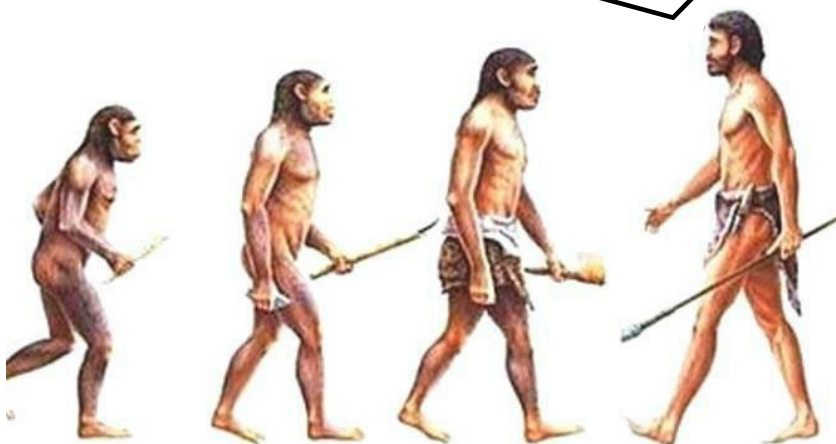
1. Een speciale commissie instellen over de toekomst van de postgroei in het Parlement van de Europese Unie.
2. Alternatieve indicatoren opnemen in de macro-economische kaders van de Europese Unie en haar lidstaten, indicatoren die belangrijker zouden moeten zijn in de besluitvormingsprocessen dan die welke momenteel het PIB hebben. (De Chinese overheid heeft zonet de milieubeschermingswetgeving verlaagd om de PIB-groei te bevorderen)
3. Verander het stabiliteits- en groeipact (PEC) in een stabiliteits- en welvaartspact (PEB).
4. Creëer een ministerie voor de economische overgang in elk van de lidstaten. Een nieuwe economie die zich rechtstreeks richt op het menselijk en ecologisch welzijn zal een veel betere toekomst kunnen bieden dan de economie die structureel afhankelijk is van economische groei.

EVOLUTIE?

Maar dit schrijven van deze wetenschappers stelt niet alleen de parlementariërs ter discussie, maar het daagt ons allemaal uit. Wat doen we dus om de snelheid van ons voertuig te verminderen? De mensheid, wij allemaal, daalt op volle snelheid een sterke helling af waarvan het einde is afgesneden. Zullen we tijd hebben om te vertragen, te stoppen en van koers te veranderen?

Laten we opnieuw beginnen
WIJ HEBBEN HET HELEMAAL MIS GEHAD

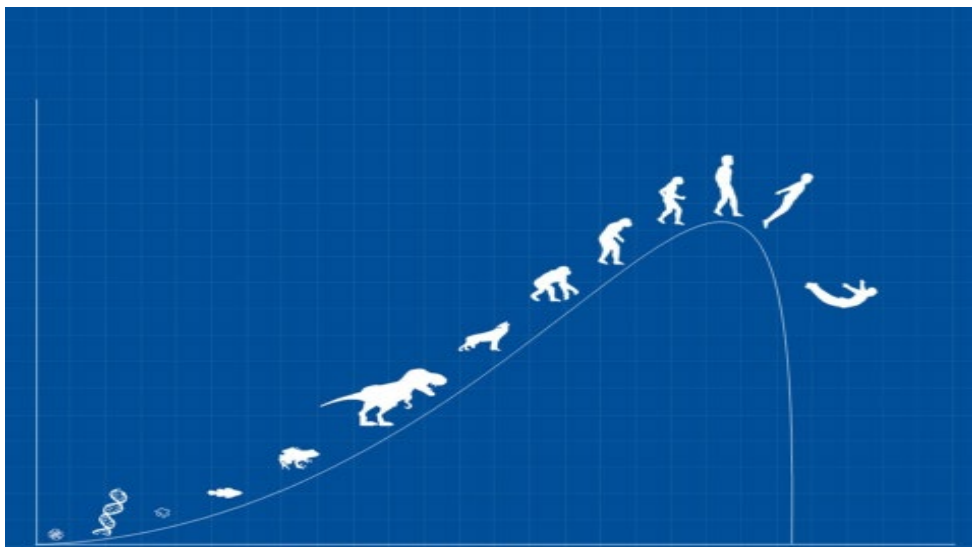

We weten het niet, maar het goede nieuws is dat postgroei-bewegingen zijn voortgekomen uit het maatschappelijk middenveld en de academische wereld, die een nieuwe cultuur voorstellen op basis van de waarden van ethiek versus schaamteloosheid, van delen versus accumuleren, van samenwerken versus concurreren.

Er is bijvoorbeeld de participerende beweging *“Netwerk in transitie. Het opbouwen van veerkracht in uw gemeenschap”* (*Transition Network. Building resilience in your community*) die we over de hele wereld tegenkomen (en de Europese dag van duurzame gemeenschappen werd herdacht op 22 september). Op de Spaanse website van deze beweging zeggen ze: *De Overgang is een uiting van het idee dat lokale actie de wereld kan veranderen. Het gaat om een poging om een ondersteunende, verrijkende en gezonde context te creëren waarin de praktische oplossingen die we allemaal nodig hebben zich kunnen ontwikkelen.* Dit is hoe teamwerk, permacultuur, consumptie in 0 km, gedeeld transport, lokale valuta, alternatief onderwijs, hernieuwbare energie en andere activiteiten geboren - of herboren worden. Uitleggend over alles wat er gebeurt, heeft deze beweging de prachtige documentaire getiteld *Morgen (Tomorrow)* gemaakt, wat een stukje hoop is voor de betere wereld die we willen verkrijgen.

Er is ook de beweging voor een nieuwe economie die is gebaseerd op het idee van de econoom Christian Felber, belichaamd in het boek *“The Economy of the Common Good”* (*De economie van het Algemeen Belang*). Het doel van deze economische filosofie bestaat uit een goed leven voor alle levende wezens en de hele planeet op basis van waardigheid, solidariteit, duurzaamheid, sociale rechtvaardigheid, democratische participatie en transparantie, met een lokale actie met wereldwijde effecten. Op hun website definiëren ze zichzelf als *“promotors van een alternatief niet-partijgebonden economisch systeem, dat voorstelt voort te bouwen op de universele menselijke waarden die het algemeen Welzijn bevorderen. We richten onze focus op samenwerking en niet op concurrentie, op het algemeen welzijn en niet op het winstoogmerk. Vanuit deze plek worden we een hefboom voor verandering op een economisch, politiek en sociaal niveau, een brug tussen het oude en het nieuwe”*.

En dat is nog niet alles, want de ideeën van al deze bewegingen, die al in de gedachten van tenminste een deel van de samenleving zijn binnengedrongen, worden ook gemanipuleerd door de grote lobby's die deze discussie aangrijpen om door te gaan om te verkopen wat maar verkoopbaar is. Het is nu 'trendy' om te produceren onder de labels 'ecologisch', 'groen', 'duurzaam', 'alternatief' ... Zijn we bezig in de val te trappen? Onderscheiden we de tekens die ons waarschuwen voor gevaar? Of gaan we verder, zonder enige voorzorg en op volle snelheid, ons naar de afgrond te begeven?

Een van de belangrijkste culturele veranderingen die we moeten veroorzaken en een van de remmen die we absoluut moeten activeren, is op het gebied van het gebruik van energie. Afgezien van het feit dat het hele universum, inclusief onszelf, energie is, zijn we ons echt ervan bewust dat alles dat ons omringt - bijvoorbeeld in deze zaal waar we ons bevinden - is ontworpen, gebouwd en geïnstalleerd dankzij het gebruik van energie? Waar zijn we naartoe gegaan dankzij het gebruik van energie? Waarom lijden we geen kou in de winter of hebben we het niet te warm in de zomer juist dankzij het gebruik van energie? Communiceren we niet via telefoon, internet, radio of televisie dankzij het gebruik van energie? En zijn we ons er eveneens van bewust dat een groot deel van het probleem van de klimaatverandering die we beginnen te ondergaan, de schuld is van het slechte gebruik en het misbruik dat we hebben gemaakt en nog doen van energie? Met de ontdekking van de stoommachine kwam de industrialisatie en het massale gebruik van steenkool.

Toen olie verscheen, werd er een groot palet aan nieuwigheden mogelijk en misschien wel het meest zichtbare was om de mobiliteit van mensen en producten te vergemakkelijken. Het is onmogelijk zich een samenleving zonder dit type van beweging in te denken ... of moeten we nu ertoe over gaan deze schema's te herzien? Na-

tuurlijk, ongetwijfeld, mijns inziens. En laten we er ook aan denken hoeveel alledaagse objecten zijn gemaakt zijn met aardolie-derivaten en hoe we elke dag deze energie gebruiken. Bijvoorbeeld, en zonder echt ver te gaan, gaat het over het voedsel dat we eten, er is energie voor gebruikt - voornamelijk van olie - om te werken aan de productie, voor de verpakking, voor het transport en ook voor het koken ... en precies omdat we over voedsel spreken, zijn we ons ervan bewust dat meer voedsel verloren gaat en verspild wordt in de wereld dan dat er nodig is om te kunnen leveren aan allen die hongerig zijn? Het gaat om 1.300 miljoen ton voedsel per jaar die worden verspild!! Daarover moet men serieus diep gaan nadenken. Een ander voorbeeld van een petroleumproduct is plastic, ogenschijnlijk onschadelijk maar zo vervuilend dat het enorme problemen oplevert. En de elektriciteit zelf, overal essentieel, komt in veel gevallen van energiecentrales met een gecombineerde cyclus die olie verbranden om het te verkrijgen ... Het blijkt dus dat we zo'n gebruik van die natuurlijke bron hebben gemaakt uitgaande van de vervuilende transformatie – millennia-lang – van overblijfselen van levende organismen die, zegt men, ook gaan opraken.

Zo blijkt nu dat we met zo'n perspectief de hoop vestigen op het gebruik van energie uit de omgeving verkregen door duurzame methoden, zoals windmolens en fotonvoltaïsche zonnepanelen, die zich rechtstreeks in elektriciteit omzetten. Maar we moeten ons afvragen of die energie die we verkrijgen en omzetten voor het gebruik ervan ons moet dienen om door te gaan in hetzelfde ritme van het leven dat we leiden. En als het antwoord bevestigend is, moeten we ons opnieuw afvragen of er genoeg grondstof zal zijn voor de constructie van windmolens en zonnepanelen zonder dat we doorgaan met het uitputten van de planeet. Het antwoord is ongetwijfeld dat, als we alleen van vorm veranderen, maar niet van fundament, we de helling zullen blijven afdalen zonder dat er iets ons kan laten stoppen.

De cultuur waarop de maatschappij is gefundeerd en die ons heeft gediend om tot nu toe te leven, dient ons niet langer. Het is een kussen waarop we niet kunnen en niet mogen in slaap vallen, maar we mogen het ook niet veronachtzamen, het gaat erom het als een hefboom voor de nieuwe cultuur te zien die we moeten beginnen uit te oefenen. Stel je voor dat deze nieuwe cultuur is als het dansen van een wals, met zijn drie maten. De eerste moet gebaseerd zijn op het feit dat deze nieuwe cultuur interessant en leuk moet zijn (met het woord "plezier" in de edelste zin). De tweede vindt plaats omdat het duidelijk moet zijn dat het dansen van die wals niet gemakkelijk zal zijn, maar het zal eveneens niet onmogelijk zijn. En in de derde zullen we zien dat we misschien rondgaan, maar dat we hoe dan ook vooruit zullen gaan.

Deze nieuwe cultuur moet heel wat veranderen waaronder het volgende:

- het sociale kader waarin we overgaan van een op individualisme gebaseerd systeem naar een systeem gebaseerd op actieve en betrokken burgers;
- de technocratie moet plaats maken voor een echte democratie;
- het geheim dat zo veel slinkse streken verbergt - op zijn zachtst gezegd - moet te gronde gaan voor een echte transparantie;
- de "harde" economie die leeft ten koste van de zwaksten moet worden veranderd in een "zachte" economie die weet hoe te distribueren;
- die houding, dus de onze, om alleen te handelen bij het denken aan deze generatie, moet een wending nemen naar een diep respect voor het milieu en denken dat elke actie een impact heeft, en dat die gedurende vele generaties gunstig zou moeten zijn (de Indianen zeiden dat je tenminste moet denken tot aan de 7^e generatie voordat je tot een handeling besluit);
- we moeten ook de globalisering heroverwegen, die, hoewel het op zichzelf een goed idee is, alleen maar heeft gediend voor de grote lobby's door de plaatselijke economieën te verlammen, dus moeten we de productie en consumptie van 0-km producten heroverwegen;
- de wetten die noodzakelijk waren, zijn een rigide korset geworden dat ons onderdrukt; we moeten leren door streng te zijn, de flexibiliteit te accepteren;
- we moeten ook de werkmonoloog van de enkele acteur die de Staat is, veranderen in een koorwerk waarvan de acteurs de gehele samenleving zijn.

Maar om een dergelijke samenleving op te bouwen, is het absoluut noodzakelijk dat de componenten, alle burgers, verantwoordelijke en onderling onafhankelijk personen zijn.

Daarom moet deze nieuwe cultuur gebaseerd zijn op een individuele verandering, wetend en begrijpend dat geen enkele verandering echt strikt individueel is, maar dat als een persoon verandert, die verandering uiteindelijk de familie, de burens, de buurt, beïnvloedt, de gemeente, de regio, de natie en de planeet, totdat dit het hele Universum bereikt. Op dezelfde manier dat, zoals ze zeggen, het fladderen van een vlinder in een deel van

de planeet, een orkaan aan de andere kant kan veroorzaken. En hoewel we ons onbetekenend voelen als een kleine larve, moeten we ons herinneren dat deze larve een worm wordt, en dat als deze worm in staat is om in zichzelf te sterven, zichzelf transformeert in een prachtige vlinder.

Individu familie gemeente regio land planeet universum

De vraag is dus: hoeveel tijd hebben we nog en hoeveel ruimte hebben we nodig om de idiote race waarin we ons bevinden te kunnen stoppen? Zullen we erin slagen aan het einde van de afdaling langzamer te gaan rijden en de auto tot stilstand te hebben gebracht? Hopelijk, ja, en dan zullen we zeker een alternatieve weg vinden die, hoewel hij smal en vol bochten lijkt, ons naar een prachtige plek kan leiden. Maar om op dit nieuwe pad te rijden, moeten we de manier waarop we rijden en ons gedragen veranderen, en we weten dat deze nieuwe manier, deze nieuwe cultuur die we moeten leren en oefenen, gebaseerd moet zijn op begrip, respect en genegenheid. Niets is onmogelijk.

* * *

GROEPSWERK

IN RESONANTIE MET DE LEVENDE AARDE

In veel levenssituaties moeten we een beroep doen op onze *verbeeldingskracht* en ons *visualisatievermogen*. In dit groepswerk dat we vanmiddag voorstellen, hebben we ook verbeeldingskracht en visualisatie nodig. Gisteren waren we bij de Verenigde Naties waar we de Duurzame Ontwikkelingsdoelen, of de "Agenda 2030" bespraken - een grote uitdaging, niet alleen voor de VN maar ook voor de mensheid als geheel. De Verenigde Naties zijn de belangrijkste motor in dit proces om een toekomst van welvaart en geluk voor onze kinderen en toekomstige generaties te verzekeren. Omdat er geen "plan B" is, of we het nu leuk vinden of niet, is het tijd om actie te ondernemen.

In het groepswerk van vanmiddag, is het precies deze situatie die u wordt aangeboden om u voor te stellen: voor de tijd van het groepswerk incarneert iedere groep een *land*. Het *doel van de discussie* is dat elke groep een project (of eventueel meerdere) formuleert om één Duurzaam Ontwikkelings Doel voor uw land te bevorderen. Hoewel u slechts één DOD kiest, moet u er rekening mee houden dat veel, zo niet alle DOD's met elkaar verbonden zijn en dat geen van hen als geïsoleerd kan worden beschouwd.

Net als voor mensen, kunnen we voor landen ook een *persoonlijkheid* onderscheiden en een *ziel* die specifiek is voor elk land. De persoonlijkheid van een land is meestal gericht op zijn eigen belangen, zonder teveel te worden gestoord door het welzijn van andere landen. De ziel van een land is zich meer bewust van de belangen en behoeften van andere landen in de wereld; zij is verbonden met een globale visie, volledig op de hoogte van de kenmerken van het eigen land.

Land	Kwaliteit Ziel	Kwaliteit Persoonlijkheid
Oostenrijk	Intuïtie, Harmonie, Schoonheid, Kunst	Concrete Kennis of Wetenschap
Brazilië	Intuïtie, Harmonie, Schoonheid, Kunst	Liefde-Wijsheid
China	Wil of Macht	Actieve Intelligentie of Aanpassing
Frankrijk	Concrete Kennis of Wetenschap	Actieve Intelligentie of Aanpassing
Duitsland	Intuïtie, Harmonie, Schoonheid, Kunst	Wil of Macht
Groot Britanië	Liefde-Wijsheid	Wil of Macht
Indië	Wil of Macht	Intuïtie, Harmonie, Schoonheid, Kunst
Italië	Abstract Idealisme en Devotie	Intuïtie, Harmonie, Schoonheid, Kunst
Rusland	Ceremoniele Orde of Magie	Abstract Idealisme en Devotie
Spanje	Abstract Idealisme en Devotie	Ceremoniele Orde of Magie
Verenigde Staten	Liefde-Wijsheid	Abstract Idealisme en Devotie

Per groep (d.w.z. per land) bespreekt u ongeveer 1,5 uur lang één van de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling. En dit, met in gedachten om de ziel van de natie op te roepen.

Om u te helpen zich te concentreren op de discussie, bieden we flashcards voor elke DOD aan - zoals we ze gisteren zagen tijdens de bespreking van May East van Gaia Education in het Palais des Nations.

Op de volgende pagina laten we een voorbeeld zien, DOD 4 over onderwijs. Voor elke DOD zijn er 3 kaarten met informatie over die DOD. Deze kaarten dienen als *inspiratiebron*, door de *afbeeldingen* en *teksten* op elke kaart. De beeldkant kan u een gevoel van het hart geven; de tekstkant geeft u intellectuele of mentale informatie. U bent niet verplicht om zo'n kaart te volgen: als u de DOD goed genoeg kent, dan bent u helemaal vrij om uw eigen weg te gaan zonder deze flashcards te raadplegen. De flashcards zijn bedoeld als inspiratiebron, om u ideeën aan te reiken voor het bespreken van uw project.

Elke flashkaart heeft 4 witte en 4 gekleurde velden (rood, blauw, bordeauxrood en groen). De witte velden zijn informatief en zijn op alle 3 de DOD- flashkaart gelijk. De gekleurde velden bevatten vragen met betrekking tot de DOD, maar verschillend op elke kaart.

- Het rode veld heeft betrekking op *sociale* kwesties.
- Het blauwe veld betreft *economische* kwesties.
- Het bordeauxrode veld betreft vragen over het *wereldbeeld*.
- Het groene veld betreft *ecologische* vraagstukken.

Het is duidelijk dat sommige vragen gericht zijn op *lokale gemeenschappen*, want dat is het doel van het GAIA Education game. Het zal dus niet al te moeilijk zijn om deze vragen te *vertalen in termen van een heel land* - want in onze groepsdiscussie vertegenwoordigen we een heel land. Vergeet niet dat dit ook een oefening in visualisatie en verbeelding is!

Dan, en binnen de tijdslimiet die ons ter beschikking staat, delen we ideeën, suggesties en waarom niet oplossingen, in een voltallige sessie van ongeveer 30 minuten. Samenwerking in groepswerk stimuleert ieders creativiteit bij het formuleren van gedachten over groepsoplossingen; het verkennen en openen van de weg naar nieuwe manieren van leven voor iedereen, voor de groep, voor de mensheid.

Door samen oplossingsgedachten te creëren, groeien we in kennis, liefde en het vermogen om de planeet en het universum te dienen, terwijl we gegrondvest zijn in het dagelijks leven.

Hoe werkt het?

We raden aan om groepjes van ongeveer 6 tot 8 (niet meer dan 8) personen te vormen die ideeën in een gemeenschappelijke taal kunnen uitwisselen.

Wij raden u aan één rapporteur per groep aan te stellen. Hij/zij is degene die de beschouwingen van de groep in de plenaire vergadering aan het eind van de middag zal presenteren.

Elke groep kiest een land. Het land, evenals de intenties van de persoonlijkheid en de ziel van dat land, staan in bovenstaande lijst. Samen vertegenwoordigen jullie dit land tijdens deze groepswerkzaamheden.

Neem even de tijd om kennis te maken met het land dat u vertegenwoordigt.

Dan moet elke groep één van de 17 doelstellingen voor duurzame ontwikkeling kiezen die u als groep samen bespreekt. We raden u aan om het eens te worden over één doel door middel van discussie en niet terug te vallen op een stemming. Ook al kent u waarschijnlijk niet alle aspecten van een DOD, kies er een die voor u belangrijk is. U kunt ook een paar momenten nemen voor deze keuze.

Zodra u uw DOD hebt geselecteerd, distribueren wij de bijbehorende flashcards. Deze kaarten zijn alleen beschikbaar in het Frans en Engels. In het midden van elke kaart vindt u 4 kleurrijke suggesties. Eén met een *sociaal* aspect (rood), een *economisch* aspect (blauw), een *ecologisch* aspect (groen) en één met een *wereldbeeld* (Bordeaux). U kunt zich door deze suggesties laten inspireren. Op de rand van deze kaarten staan vier informatieve teksten, dezelfde op elk van de 3 kaarten. De afbeeldingen op de voorzijde van de kaarten kunnen u een gevoel van het hart geven. Uiteraard zijn deze suggesties vaak gewijd aan de ontwikkeling van lokale gemeenschappen en dan zal het nodig zijn om deze suggesties - indien mogelijk - aan te passen aan uw land. Het is belangrijk om rekening te houden met de verschillende factoren (vaak in cometitie, soms in synergie) van *sociale*, *economische*, *ecologische* en *wereldbeeldaspecten*.

Als u eenmaal geïnstalleerd bent, uitgerust met uw land, met de intentie van de ziel en de persoonlijkheid en het doel van duurzame ontwikkeling, raden wij u aan om een paar minuten stilte in acht te nemen voordat u aan het uitwisselen van gedachten begint.

Doe dan de voorgestelde visualisatie als groep, zonder de andere groepen te storen. Misschien kan één persoon, bijvoorbeeld de verslaggever, de visualisatie leiden terwijl de anderen volgen.

Visualisatie

In uw verbeelding observeert u de wereld van de mensheid. Beschouw deze wereld als een wereld van licht met hier en daar lichtintensiteiten in bepaalde centra, plaatsen of regio's.

- Stel u dan dit netwerk van licht voor met zijn krachtcentra die in ritmische pulsatie met globale aspiratie uitstralen.
- Stelt u zich uw land voor als onderdeel van dit netwerk van licht met zijn krachtcentra.
- Beschouw uzelf als onderdeel van het groepskanaal, tussen de vele kanalen van spirituele energie.
- Mediteer dan op de volgende zaadgedachte:

Liefde is het licht en de vrijheid voor alle schepselen

- Terwijl u dit doet, stel u dan voor dat de energie van liefde door het netwerk van Licht stroomt, en elk van zijn vele centra in een grotere uitstraling stimuleert..

Kijk na de visualisatie eens goed naar de flashcards, de beelden en ga geleidelijk aan als groep in discussie. Je hebt ongeveer 1,5 uur de tijd voor je discussies, zodat we een voltallige sessie van ongeveer 30 minuten kunnen houden om onze projecten en gedachten te delen.

* * *

Samengevat

- ❖ Elke groep vertegenwoordigt een ander land in de wereld.
- ❖ Elk land heeft:
 - Een intentie van de ziel
 - Een intentie van der persoonlijkheid
- ❖ Als thema voor discussie kiest de groep een van de 17 doelstellingen voor duurzame ontwikkeling.
- ❖ Het doel van dit groepswork is het formuleren van een project (of meerdere projecten) om het gekozen duurzame ontwikkelingsdoel te bevorderen.
- ❖ Afhankelijk van het gekozen doel ontvangt de groep 3 flashcards van Gaia Education om uw discussies te inspireren, rekening houdend met het *sociale* aspect, de *economie*, de *ecologie* en een *wereldbeeld*.
- ❖ Een paar momenten van stilte gevolgd door een visualisatie voor de gedachtewisseling
- ❖ Aan het einde van de discussies delen we met elkaar in de voltallige vergadering.

Nu komt het op u aan!

***Probeer in elk geval de ziel van het land op te roepen
oplossingen zoekend voor mondiale problemen
(Duurzame ontwikkelingsdoelen).***

* * *

Voltallige Sessie voor het delen van de resultaten van het groepswork.

* * *

***We bedanken onze vertalers hartelijk zonder wie
deze samenvatting niet mogelijk zou zijn geweest.***